

РЕШЕНИЕ

№ 19582

гр. София, 11.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **7352** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 25.06.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав по НАХД № 13345/2022г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-016706/29.08.2022г., издадено от началник Сектор към Отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, с което на В. С. М. на основание чл.185 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.20, ал.1 ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец“ за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за потвърждаване на НП. Твърди се, че процесното НП съдържа всички изискуеми реквизити, нарушенията са описани ясно и точно със съставомерните им признаци и не са налице констатираните от съда нарушения. Възражава се и срещу размера на присъденото адвокатско възнаграждение като прекомерен поради липсата на фактическа и правна сложност. Претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна следното:

На 29.07.2022г. младши автоконтрольор при ОПП - СДВР съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ срещу В. С. М. за това, че на 09.04.2022г. около 10:30 часа, в [населено място] по [улица]с посока на движение от магазин "Практикер" към [улица], като водач на т.а. „М.“ марка „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Нелсен чистота“ ЕООД, поради недостатъчен контрол върху МПС допуснал ПТП в л.а. „О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , на който нанесъл щети по заден ляв панел, след което не останал на местопроизшествието и не уведомил органите на МВР по територия. Така посоченото било квалифицирано като нарушение по чл.20, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3, б."в" ЗДвП, за което срещу водача бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП.

Същото съдът приел за незаконосъобразно и по двата пункта, като изложил съображения, че разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП вменява задължение на водачите на пътни превозни средства да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, а с оглед установената по делото фактическа обстановка не са установени обстоятелствата, въз основа на които административнонаказващият орган е приел за осъществен състава на посоченото нарушение. Относно второто нарушение съдът е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са спазени изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, тъй като направеното описание на нарушението от фактическа страна е неясно и същото не осъществява самостоятелен състав на административно нарушение.

Решението е неправилно.

Както е посочил и решаващият съд, разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП предвижда, че водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Очевидно след като е настъпило ПТП с участието на управлявания от наказаното лице автомобил, то водачът не е осъществил контрол в достатъчна степен върху него, с което не е изпълнил посоченото задължение. С напускането на местопроизшествието той е осъществил и другото вменено му нарушение - това по чл.123, ал.1, т.3, б."в" ЗДвП, която разпоредба предвижда, че когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Причините, поради които

водачът е напуснал местопроизшествието са ирелевантни към законосъобразността на НП, а обстоятелството, че не е спрял за установяване щетите по двата автомобила и пристигане на екип от Отдел „Пътна полиция“ се установява и от изложеното във въззивната жалба.

Обратно на възприетото от първата инстанция, съдът в настоящия му състав приема, че не са налице допуснати нарушения на изискването за форма при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП. Нарушението е описано достатъчно ясно и точно, за да не възниква съмнение в извършването на какво точно административно нарушение е обвинено санкционираното лице. Не може да се приеме за съответен на фактите и извода, че не са описани последиците от ПТП – и в АУАН, и в НП е посочено изрично, че са нанесени щети по заден ляв панел на другия автомобил.

По тези съображения обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което НП да бъде потвърдено като законосъобразно издадено.

При този изход на спора на касатора следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

По отношение възражението в касационната жалба за прекомерност на присъденото от СРС адвокатско възнаграждение следва да се посочи, че редът за упражняването му е този, предвиден в чл.248 ГПК вр. чл.144 АПК, по арг. от чл.63д, ал.1 ЗАНН. Освен това в конкретния случай съдът не е присъждал разноски на жалбоподателя във въззивното производство.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 25.06.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав по НАХД № 13345/2022г. и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-016706/29.08.2022г., издадено от началник Сектор към Отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА В. С. М. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.